

Fusió d'interessos, com a base de lleial companyonia

L'experiència m'ha demostrat que el mitjà sobirà per a obtenir l'acord entre els companys—i no pretenc que d'altre manera no sigui possible assolir-lo—és que d'aquest acord se'n percepí un avantatge immediat i palpable. Dit en altres mots: quan es tracta de repartir pessetes, tots ens entenem.

Hi hauria manera de fer això possible? Podrien repartir-se pessetes i amb aquestes arribar a l'harmonia per la qual sospirem?

Ningú no dubtarà; que d'existir aquest mitjà ens estalviaríem moltes paraules que, adreçades a predicar moralitat, companyonia, lleialtat i totes les idealitats més pures; resulten malhauradament de relativa poca eficàcia en aquests temps d'una ambició tan desmesurada i una moralitat tan acomodaticia. A més a més, tenint present, que no és la justícia la qui reparteix vivint els guanys entre els metges.

La competència lícita, feta noblement a base de les condicions i mèrits personals, fonament de l'estímul que tendeix a un perfeccionament constant, és la única que deuria existir i regular els guanys professionals; però confessem que, dintre allò que s'entén encara per mitjans lícits de competència, hi van compresos procediments que repugnen la justícia. I en molts casos, aquests mitjans (d'una manera conscient o inconscientment també) són la causa que no es respecti o sigui envejada la situació pròspera d'un company i això sigui el punt de partida d'una repressàlia, en certa manera defensiva, ja obertament deslleial o immoral.

Els nomenaments deguts al favor o a la influència: els càrrecs adquirits per adulació al cacic o per pressions o amistats i una infinitat de maneres de conseguir sumes o ingressos que no són deguts a mereixements propis ni a l'esforç que el metge posa en complir el seu deure, no poden ser objecte del respecte del company.

No creuen amb mi els que em fan l'honor de llegir-me; que si fos possible suprimir aquesta causa de desunió i de recels, hauríem avançat un bon xic en aquest corriol tortuós i estret que mena a l'harmonia?

Doncs el camí em sembla ben fressat i la cosa de possible realització. Per més que em faig càrrec de les resistències que caldria vèncer. Crec que s'hauria de anar a la repartició equitativa de tots els guanys que no fossin obtinguts per la competència basada en els propis mereixements, o preferència apreciada directament pel client. Així doncs, tot el que fos un contracte d'assistència col·lectiva i no estés basada en aptituds especials o hagués sigut objecte de oposicions, deuria beneficiar a tots els metges concurrents a la localitat o rodalia.

Concretem un xic més i fixem-nos en el que passa a cada poble, a cada localitat. Els serveis mèdics en cada un d'ells consisteix: en l'assistència particular de

lliure elecció del client i a més en un servei adscrit a una titular i dins aquesta i amb emoluments a part, reconeixements de quintos, visita anomenada d'higiene, serveis de forense (si es cobren) inspecció escolar, etcètera. A més, en el poble hi ha per exemple un cos de carrabiners amb son metge; un habilitat de sanitat en alguns ports de mar i metges de les companyies d'accidents, de socors mutus i d'algunes explotacions carrileres, industrials o mineres que donen a l'obrer servei mèdic.

El com s'obtenen aquests càrrecs amb els guanys corresponents i les lluites que porten entre els companys, ho sap de sobres el lector; essent-ne el resultat un fort motiu de dissensions, d'enveges i de competències de tota mena. Que així com els avantatges que dóna el talent superior o el ser més estudiós o treballador, acostuma a no ser motiu de cobejances; resulta en canvi revoltant i congria odi, l'aventatge deguts al favor, com tot lo injust!

Doncs bé; si els companys de cada localitat es sabessin posar en un moment donat d'acord i es repartissin aquells serveis i els ingressos que en resulten: no fóra un positiu avantatge per a tots? Sembla de moment que qui cedeix la major part, que avui per circumstàncies a ell favorables posseeix, ne surt sacrificat; mes no és així només que momentàniament, puix aquestes circumstàncies poden variar en un moment. Endemés participa d'allò que els altres tenen; assegura la suplència i suavitza extraordinàriament les relacions entre tots.

Jo crec fermament que s'hauria d'anar a establir en cada localitat, aquest fons comú dels guanys produïts per *tot allò que no és objecte de la preferència directa del qui rep el servei mèdic*.

Com deuria fer-se'n la repartició? En això pot haver-hi opinions, però en la major part dels serveis podria arribar-se a ço que estimo jo ideal, que és la recompensa proporcional al treball fet, sempre a lliure elecció del qui en beneficia. Si posem per cas l'assistència als accidentats durant el treball, el lesionat tindria dret a escollir el seu metge i al final del temps convingut (semestre, any,) cada metge cobraria els accidents que hauria assistit. El mateix podria fer-se amb l'assistència a les famílies pobres adscrites a la titular, Guàrdia Civil, Carrabiners, etc. Per als serveis en que això és impossible (reconeixements de quintos, tota classe de controls o inspeccions) s'hauria d'anar al repartiment de feina, conservant en el possible l'estructura actual, al menys aparentment, i repartint al prorata els beneficis.

No vull pas precisar més els avantatges immediats que aquesta solució reportaria. Ho crec innecessari. Vull no obstant fer ressortir la facilitat enorme que donaria per a establir les sancions que tan necessàries són per a fer servir dret al company poc escrupulós i que fins avui no sabem trobar.

És evident que disposant d'un fons comú, la sanció econòmica—única eficaç—es faria automàticament reli-